

zijdig zien. Het eensoortige bosch verbetert den bodem niet en hoe meer men de bosschen vermengt, hoe beter de humusvorming is. Hoe meer onder- en tusschenbeplanting gebruikt, hoe meer verschil van blad- en takkenafval, hoe rijker humus. Er zijn tal van soorten, die daarvoor dienen kunnen, zoowel boomen als laag struikgewas, want deze laatsten vindt men ook in natuurbosschen.

Dergelijke proeven kan men tegenwoordig niet meer van particulieren verwachten; maar het Staatsboschbeheer en de afdeeling boschbouw van de Landbouwhoogeschool, die den tijd hebben voor de toekomst, moeten het doen, dan geniet ieder ervan, ook latere geslachten.

En hadden overlang,
 Ons ouders niet geplant,
 Wat zou dan Holland zijn
 Als Veen en eidel Sant.

J. Cats.

UIT DE DAGBLADEN.

Algemeen Handelsblad, 5 April 1940.

BESCHERMING VAN WILDSTAND.

Noodkreet van den Belgischen Jagersbond.

Baron de Woelmont, voorzitter van den bond van Belgische beroepsjagers, heeft tot de pers een noodkreet gericht, waarin hij er op wijst, hoe de strenge winter en het gedrag van de gemobiliseerde soldaten verschillende wildrijke streken van België een ware verwoesting onder het jonge wild hebben aangericht. De buitengewone koude, heeft ook in landen, waar België anders zijn goed voor herbevolking der jachtvelden vandaan pleegt te halen, Hongarije en Slowakije, tot 70% van het wild doen sterven. Belgische bosschen, eens zoo wildrijk, worden steeds armer aan hazen en reeën.

Thans vertoonen ook de patrijzen, hazen, kwartels in de vlakten neiging voor goed te verdwijnen, verontrust en achtervolgd als zij worden door kortzichtige soldaten. Indien er niet onmiddellijk ingegrepen wordt, voorziet de voorzitter der Belgische beroepsjagers, dat binnen 25 jaar de jacht in België opgehouden zal hebben te bestaan en nog slechts in enkele afgesloten jachtvelden wild zal overgebleven zijn voor diegenen, die zich die luxe veroorloven kunnen.
